

tet, og Direktoratet for Udlændinge derefter har måttet undlade at træffe beslutning om afvisning eller udvisning og udsendelse i medfør af § 48, stk. 2.

Der kan dog være situationer, hvor en uidentificeret asylansøger fortsat undergives frihedsberøvelse for at sikre dennes tilstedeværelse i forbindelse med politiets fortsatte bestræbelser for at fastlægge vedkommendes identitet.

3. Asylansøgere i »udsendelsesposition«.

I denne situation står asylansøgeren for at skulle udsendes af landet, enten fordi Direktoratet for Udlændinge har truffet beslutning om afvisning eller udvisning og udsendelse til et sikkert tredjeland i medfør af udlændingelovens § 48, stk. 2, eller fordi den pågældendes asylsag er færdigbehandlet og er mundet ud i et afslag på asyl her i landet, eventuelt i forbindelse med, at den pågældende efterfølgende har fået afslag på humanitær opholdstilladelse i Indenrigsministeriet.

En asylansøger, der ikke ønsker at udrejse frivilligt af landet, vil i denne situation i almindelighed blive frihedsberøvet med henblik på at sikre, at beslutning om udsendelse af landet gennemføres. Dette forudsætter dog, at det efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde må antages, at mindre indgribende foranstaltninger i medfør af udlændingelovens § 34 ikke er tilstrækkelige.

Såfremt asylansøgeren ikke er i besiddelse af rejselegitimation af nogen art og ikke er interesseret i at medvirke ved fremskaffelse af rejselegitimation med henblik på hjemrejsen, vil den pågældende udlænding typisk blive frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 i forbindelse med bestræbelserne på at tilvejebringe de nødvendige rejsedokumenter. Såfremt den nødvendige rejselegitimation ikke kan fremskaffes inden for rimelig tid, vil den pågældende dog i almindelighed blive løsladt på ny.

4. Andre udlændinge.

Udlændinge, der ikke er asylansøgere, kan også tænkes at blive frihedsberøvet, såfremt de afventer, at der af den kompetente myndighed træffes en beslutning, der indebærer, at de skal udrejse af landet, eller afventer en gennemførelse af en sådan beslutning. Dette forudsætter dog, at det efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde må antages, at mindre indgribende foranstaltninger i medfør af udlændingelovens § 34, herunder deponering af pas, ikke er tilstrækkelige.

Det tilføjes, at Per Sørensen-udvalget i den anden delbetænkning (betænkning nr. 1249/1994) har vurderet spørgsmålet om virkningen af effektiviseringer hos politiet i relation til frihedsberøvelsens varighed

samt spørgsmålet om statistikføring af frihedsberøvelser. Der henvises nærmere til den 2. delbetænkning, kapitel 5.

Der er ikke med de foreslåede bestemmelser tiltænkt nogen udvidelse af adgangen til frihedsberøvelse af udlændinge. Det er alene spørgsmålet om isolation, brev- og besøgskontrol og behandlingen af de allerede frihedsberøvede udlændinge, der reguleres af de foreslåede bestemmelser.

5.5. Den foreslåede bestemmelse om isolation.

De foreslåede bestemmelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, indebærer, at den nugældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 3, der alene henviser til retsplejelovens regler, ophæves, og at der i stedet som udlændingelovens §§ 37 a – 37 e indsættes en række bestemmelser, der konkret regulerer, i hvilket omfang der kan foranstaltes isolation samt brev- og besøgskontrol over for udlændinge, der er frihedsberøvet efter udlændingeloven.

Det foreslås i § 37 c, at isolation kun skal kunne iværksættes over for en frihedsberøvet udlænding, såfremt dette er påkrævet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Efter § 37 c foreslås det endvidere, at hvis retten har besluttet at opretholde frihedsberøvelsen i medfør af § 37, kan isolation alene iværksættes eller fortsættes efter rettens betemmelse. Det bemærkes herved, at en frihedsberøvet udlænding efter § 37 skal fremstilles for retten inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse med henblik på, at retten kan tage stilling til, om frihedsberøvelsen skal opretholdes.

Så længe en frihedsberøvet udlænding endnu ikke er fremstillet for retten i medfør af § 37, kan isolation efter den foreslåede bestemmelse i § 37 c, stk. 5, iværksættes af politiet. Den frihedsberøvede kan imidlertid kræve, at politiets beslutning om isolation forelægges retten til afgørelse i forbindelse med den frihedsberøvedes fremstilling i retten.

Hvis den frihedsberøvede ikke bliver fremstillet i retten, men løslades ved politiets foranstaltning forinden udløbet af 3 døgn, har den frihedsberøvede ikke adgang til at begære spørgsmålet om berettigelse af en iværksat isolation indbragt for domstolene. Til gengæld vil den frihedsberøvede ifølge den foreslåede ændring af udlændingelovens § 48, stk. 1, have mulighed for at indbringe politiets beslutning for Indenrigsministeriet i de tilfælde, hvor der ikke er adgang til domstolsprøvelse.